

De **V.D.H.** omroep

Maandblad voor het personeel van van der Heem N.V.

Zelfbeheersching

Gewoonlijk haalt het eene harde woord het andere uit. Men zal je b.v. een aanmerking maken op een dag, dat je toch al verschillende dingen zijn tegengeloopen. De aanmerking is niet geheel ongegrond, maar wordt op minder aangename toon gemaakt! Door alles bij elkaar is op dat moment je geduld op, je antwoordt boos en heftig en — even later is er ruzie.

Eenvoudig en toch ook gecompliceerder dan men zou denken.

Je bent door verschillende „tegenvallers” aan het eind van je zelfbeheersching gekomen, kunt die betrekkelijk onbeduidende aanmerking niet meer erbij verdragen.

Begrijpelijk.

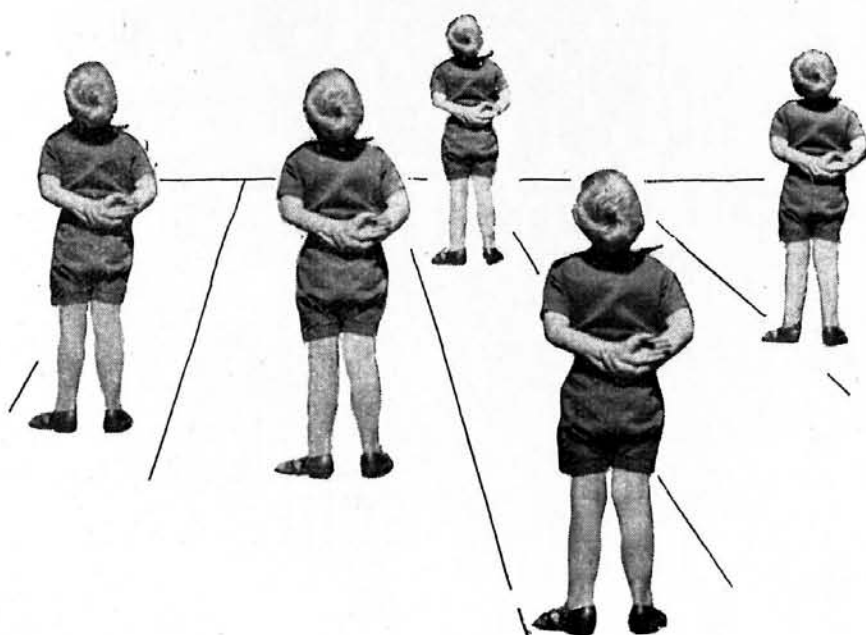
En de andere partij, die van de verdere wederwaardigheden niet op de hoogte is, begrijpt niet, waarom je zoo heftig uitvalt om een kleinigheid. De fout ontstaat, doordat geen der partijen voldoende doordenkt om redelijk te zijn. Een type met psychologisch inzicht geeft echter niet aan een reactie toe, zonder getracht te hebben, de oorzaak van die reactie te ontleden. Wanneer men dat doet, komt men onmiddellijk tot de conclusie: „daar zit méér achter”, voor deze manier van antwoorden is mijn gezegde niet de eenige oorzaak, maar waarschijnlijk de druppel, die de emmer doet overloopen.

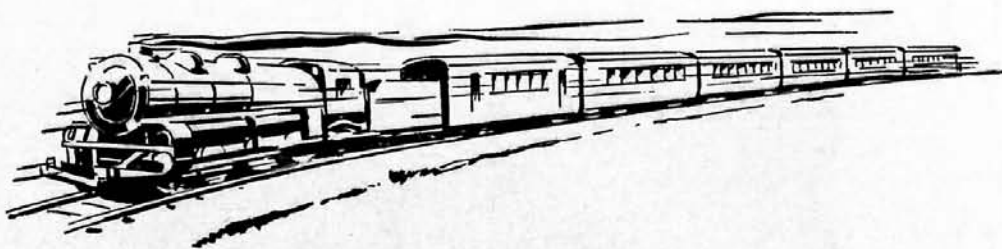
Dan trekt men het zich niet aan, omdat men voelt, dat de stemming van den ander niet tegen een persoon gericht is, maar een gevolg van verschillende oorzaken, en niemand zal wel zóó zelfingenomen en onmogelijk zijn, dat hij vindt, dat, hoe overspannen en opgehitst een ander ook zijn mag, men daarom hem of haar desondanks niet dient te ontzien.

Gemakkelijk begrijpend met mensen kunnen omgaan is een van de hoofdvereischten voor een gelukkig en voorspoedig leven. Een goede verstandhouding, gebaseerd op wederzijdsche waardeering, is voor ons allen noodzakelijk!

Het is van het grootste belang, dat, zoowel het meisje aan den band of op kantoor, als de man in de fabriek en op kantoor hiervan doordrongen zijn en er voor zorg dragen, dat er een prettige aangename verstandhouding heerscht, die onze geheele fabriek en ons aller toekomst ten goede komt.

Op reis met de baas

Jaarlijks in de herfst ga ik er op uit om bij de radiohandelaren in Nederland mijn oor te luisteren te leggen en van hen te vernemen of in dat seizoen onze toestellen in de smaak vallen. Van deze gelegenheid wordt dan tevens gebruik gemaakt om de onder-vonden moeilijkheden resp. klachten van den radiohandelaar persoonlijk op te nemen.

Ook verzamel ik tegelijkertijd nieuwe stof voor onze ingenieurs en technici, die op hun beurt trachten het volgende jaar met nieuwe radiotoestellen te komen, beter en gemakkelijker te verkopen dan de vorige enz. enz.

Op zo'n radio-tournée dan, komt het ook wel eens voor, dat een specialen handelaar een hart onder de riem moet worden gestoken, of dat aan allen nieuwe verkoop-methoden aan de hand moeten worden gedaan, hetgeen vaak ten gevolge heeft, dat men de handel kan zien opfleuren.

Dit jaar waren er wel bijzondere moeilijkheden; niemand toch had er op gerekend, dat in ons land de mobilisatie zou worden afgekondigd. Als één der eerste onmiddellijke gevolgen hiervan hebben wij moeten constateeren, dat het grote publiek tot aankoop is overgegaan van dingen, waaraan dagelijks het meest behoefte is, zoals kleren, schoeisel, dekens, levensmiddelen, kortom alles wat men in het dagelijkse leven beslist nodig heeft.

Het spreekt vanzelf, dat dit enige terugslag heeft gebracht in de verkoop van radiotoestellen. Toch moeten wij dit niet te somber

opnemen, hoewel wij natuurlijk rekening met de feiten moeten houden.

Wanneer ik dan zo'n reisje maak, vergaar ik bij de handel en ook daarbuiten dikwijls andere indrukken. Altijd weer is zo'n tocht interessant. Wij spreken mensen uit Twente, Limburg, Holland, kortom uit alle provincies, die allen hun eigen inzicht en mentaliteit hebben.

Ik bezoek zaken van grote omvang, met grote afzetgebieden en dring ook door tot de kleinste radiohandelaren, die in hun nederige omgeving hun beste beentje voorzetten om onze producten aan den man te brengen.

Er zijn weinigen onder U, die

L. W. v. d. HEEM

zich enig idee kunnen vormen van de grote moeilijkheden, waarmee radiohandelaren te kampen hebben bij het verkopen der toestellen. Zij moeten het publiek trekken door advertenties, folders, colportage en allerlei moderne verkoopmethoden. Een handelaar, die rustig achter zijn toonbank gezeten, het publiek afwacht, is uit de tijd, doch hij die actie ontwikkelt neemt zijn kans.

Ik was laatst in Arnhem bij een handelaar, die mij vertelde hoe het hem gelukt was, met veel moeite eindelijk toestemming te krijgen tot het demonstreren van een toestel, waarbij, zoals meestal tegenwoordig, rekening moest worden gehouden met concurrerende producten en hoe hij vol trots zijn KY naar binnen bracht, waar de cliënt de originele verpakking met banderolles er omheen kon zien.

Hij opende de verpakking, haalde het radiotoestel te voorschijn, liet dit door cliënt bewonderen, plaatste er de lampen in, sloot het toestel aan, maar... er kwam geen geluid. Het toestel bleek niet te functionneren. De handelaar verklaarde aan zijn cliënt, dat zo iets zelden voorkwam, dat er waarschijnlijk iets aan het apparaat mankeerde, maar dat hij toevallig een tweede toestel bij zich had, dat hij bij een anderen cliënt moest plaatsen. Hij spoedde zich naar buiten om het andere toestel te halen en was blij, dat hij de fout kon herstellen. Ook in dit toestel plaatste hij de lampen, zette het aan, doch ook dit tweede toestel functioneerde niet.

U begrijpt, met welke prettige gevoelens de radiohandelaar naar zijn winkel ging om een nieuw toestel te halen, dat hij eerst aanzette om te proberen *of het wel speelde*, alvorens het aan den cliënt te brengen.

Deze radiohandelaar verstond zijn vak en het gelukte hem ten slotte toch het toestel te plaatsen.

Juist toen de man thuis kwam, stapte ik bij hem binnen, drukte hem de hand en vroeg hoe het hem ging. Ik behoef U niet te vertellen op welke hartelijke wijze deze handelaar mij begroette en hoe hoog hij opgaf van ons fabrikaat.

Ik vertel U dit als merkwaardig staaltje van de moeilijkheden, die weliswaar ver van U verwijderd liggen, maar die, hoewel niet als regel, dan toch wel eens voorkomen, en die onze producten niet ten goede komen.

Ook werpt dit voorval een schel licht op de gewichtige plaats, die ieder Uwer uiteindelijk bij de radioverkoop inneemt. Immers, een onnauwkeurigheid bij de fabricage, hetzij slordig solderen, een foutieve verbinding of iets dergelijks, wreekt zich onherroepelijk bij de verkoop en plaatst zowel den handelaar als ons in een moeilijk parket.

De moeite, die de radiohandelaar zich heeft getroost is niet het ergste, het is ten slotte dien man zijn vak, hij begrijpt, dat een technisch product kans op storingen biedt, maar de cliënt, die met moeite het geld bij elkaar spaart om ook zo'n toestel te kopen, heeft natuurlijk een groot gedeelte van zijn vertrouwen in dit product prijs gegeven.

Een ieder begrijpt, dat wanneer er in het gezin een nieuw radiotoestel is, er vrienden en familieleden komen om het te bewonderen, en dat wanneer de nieuwe koper enthousiast is, dit spelende radioapparaat reclame voor ons product betekent, want zij zullen

natuurlijk op hun beurt aan vrienden en familieleden vertellen, dat dit nieuwe toestel een mooie klank heeft, meer mogelijkheden biedt, dan het oude product bij hen thuis en ten slotte komt dit nieuwe toestel in het brandpunt van de belangstelling. De mogelijkheid bestaat, dat enkelen hunner het besluit nemen, ook een nieuw toestel te koopen.

Kortom, een tevreden cliënt maakt voor ons reclame en de volgende aankoop zal weer Erres zijn.

Ten slotte hebben wij allen belang bij een goede verkoop. Wordt ons product flink verkocht, dan komt dit onze naam ten goede, dan zijn er meer toestellen nodig, met als gevolg, dat er meer mensen worden te werk gesteld en onze zaak tot grotere bloei komt. Indien echter onze producten kwalitatief teruglopen, door welke oorzaken ook, dan slaat dit op de zaak, dus ook op U terug.

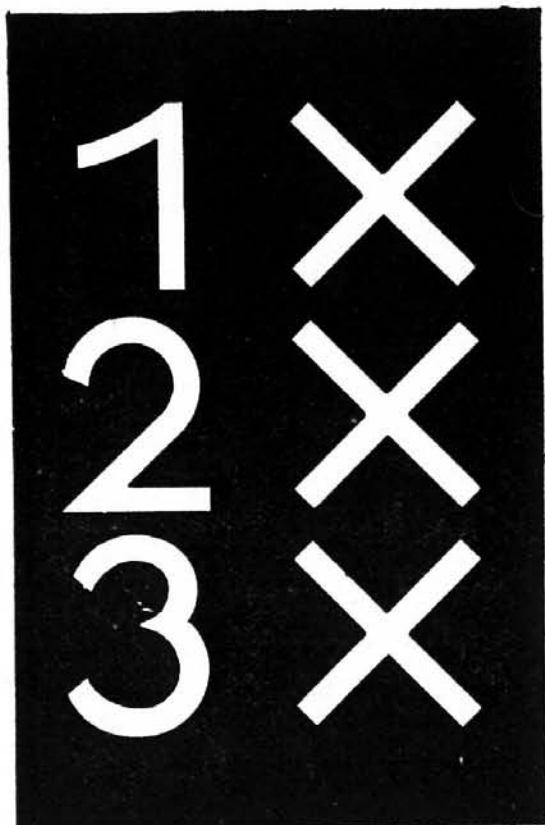
Wij moesten eigenlijk het gevoel hebben, dat wij tot één en dezelfde familie behooren, waarvan elk lid de familiebelangen door dik en dun behartigt. Zijn wij allen enthousiast en ondernemend, dan zal dit naar buiten uitstralen en ik ben er van overtuigd, dat indien ook buiten de deur door al onze medewerkers met enthousiasme gesproken wordt over onze productie, in onze mooie stad 's-Gravenhage en omstreken, de verkoop van radio-toestellen en stofzuigers zal worden gestimuleerd.

Wat gij er van maakt

Er is in de wereld een grote behoefte
Aan mensen die, zonder dat men het hun vraagt,
Iets meer doen dan wat zogenaamd hun taak is
En zonder dat men er bij jammert of klaagt.
Wanneer iemand doet wat hij denkt dat hij doen moet
Of wat hem door and'ren geleerd is als taak,
Dan wandelt hij prachtig precies langs het kantje
Dan is hij „verantwoord”; men hoort het zo vaak.
De Wereld beweegt zich in eind'loze voortgang.
Nog nooit nam de Schepping één ogenblik rust.
Gij mensen, die praat van „Uw recht” en „verantwoord”
Wordt gij van Uw plaats U eens eind'lijk bewust!
Weet, dat ge inplaats van een voortgestuwd wielkje,
Dat zich slechts beweegt als een ander het duwt,
Een kracht kunt zijn die, mits ge 't doet met veel vreugde
Van binnenuit mee in het Wereldplan stuwt.

DE JONG.

Mijnheer Klaassen

Wie kent niet onze fabrieksomroepinstallatie met zijn aluminiumkleurige luidsprekerkastjes, waaruit steeds maar klinkt: „Mijnheer Jansen 14, Mijnheer Pietersen 21“, doch waaruit evenzovele malen klinkt een kortaf: „Klaassen 12“, „van Puffelen 32“. Dit laatste behoort thans tot de historie, want op 23 November j.l. om 10.42 u. gebeurde het, dat onze omroeper Herman zijn microfoon een „Mijnheer Klaassen 12“ toevertrouwde.

Een bom had geen groter effect kunnen bereiken. In het kantoor

gingen alle stoelen achteruit, alle schrijfmachines zwegen en men hapte naar lucht, terwijl sommigen de moed hadden het overbekende: „Hoe bestaat het“ te stamelen. Klaassen gepromoveerd tot Mijnheer Klaassen.

Een lange broek droeg hij in de Stort. reeds, maar de afdeling zelfstandig waarnemen, nadat zijn chef voor militaire dienst was weggeroepen, deed hij pas sinds enige maanden en daarom voelde hij zich zelf al Mijnheer Klaassen. Onze omroeper echter kon dit maar niet onthouden, ondanks des Heeren Klaassen veelvuldig verzoek hem als zodanig bij de microfoon te introduceren.

Zelfs voor dreigementen zoals: „Ik antwoord eenvoudig niet“, bleef omroeper Herman Oost-Indisch doof.

En nu is het ineens gebeurd en zal het ook blijven gebeuren.

Weest er gelukkig mede, Mijnheer Klaassen, wij van onze kant hopen nu voortaan wat minder lang op U te moeten wachten als wij U laten omroepen.

v. B.

Wat de kin voor Mussolini is
En 't snorretje voor Hitler;
De parapluie voor
Chamberlain
Dat is voor „Gef“ z'n Pittler.

Een Dajak die een „Erres“

had ¹⁾

— Hij woonde in een paal —

Zei: „t Schijnt daarginds

weer vree te zijn,

Men spreekt elkanders taal.

¹⁾ Natuurlijk een K.Y. 739.

De beteekenis van Codeering

Door J. ROORDA.

In de fabriek zijn alle onderdeelen, die worden verwerkt of die moeten worden gemaakt, aangeduid door een codenummer, dat door de daartoe aangewezen afdeeling wordt vastgesteld en b.v. wordt aangegeven op alle teekeningen, die op een bepaald onderdeel betrekking hebben. Nu is het begrijpelijk, dat voor velen de beteekenis van deze codeering een duistere zaak is. Daarom willen we in dit artikeltje een poging wagen om aan de hand van enkele voorbeelden uit het dagelijksche leven, ook buiten de fabriek, de beteekenis van deze codeering duidelijk te maken. In een volgend artikel zal dan nader worden uiteengezet, welk stelsel van codeering bij ons aan de fabriek wordt gebruikt, op welke wijze het codenummer voor een bepaald onderdeel tot stand komt en wat door dit nummer wordt aangeduid, m.a.w. wat de geheime beteekenis van een dergelijk nummer is.

Wanneer we daaraan eens even aandacht schenken, is het eigenlijk verbluffend op hoeveel verschillende wijzen we in het dagelijksche leven en ook buiten de fabriek met codenummers in aanraking komen. Het dringt alleen lang niet altijd tot ons door, dat we met een codenummer hebben te doen.

Als eerste voorbeeld zouden we de tram kunnen noemen. Zou iemand van ons er ooit aan denken te spreken van „de tramlijn, die van de Hollandsche Spoor over het Rijswijksche plein, het Spui, het Buitenhof, Tournooiveld, enz. naar Scheveningen voert”. Neen im-

mers, dat is „lijn 9” en wanneer we over lijn 9 spreken, dan weet iedere Hagenaar, wat we bedoelen. Met andere woorden, „lijn 9” is de verkorte aanduiding voor „de tramlijn, die van de H.S. via een bepaalde route naar Scheveningen voert”. In fabriekstaal gesproken is „9” het codenummer van de genoemde tramlijn. Uit dit voorbeeld is het wel duidelijk, dat het codenummer niets anders is dan een verkorte aanduiding van een bepaald iets, dat voor een nauwkeurige omschrijving een groot aantal uitdrukkingen zou vereischen.

Door het bovengenoemde voorbeeld is echter de bedoeling van codeering slechts gedeeltelijk duidelijk gemaakt. Om de diepere beteekenis van de codenummers te verklaren, zullen we een ander, ons allen wel bekend voorbeeld van codeering noemen. Wij bedoelen het stelsel van nummers, waarmede de aangeslotenen aan een telefoonnet worden aangeduid. Het stelsel van telefoonnummers als verkorte aanduiding van de namen der aangeslotenen, voldoet geheel aan de definitie, die boven van een codenummer werd gegeven. Een telefoonnummer heeft echter nog een diepere beteekenis, die ons weer nader brengt tot de geheimen van codeering in de fabriek.

Het zal ons n.l. allen wel bekend zijn, dat de telefoonnummers in den Haag, op enkele uitzonderingen na, alle bestaan uit 6 cijfers. Wanneer men die nummers oppervlakkig bekijkt, zou men geneigd zijn te denken, dat deze nummers willekeurig worden gekozen, natuurlijk met dien verstande, dat elke aangeslotene een ander nummer moet hebben. Zoo het echter niet bekend mocht zijn, dan kan men zich daarvan aan de hand van de telefoongids gemak-

DE OMROEP

kondigt met veel genoegen aan:

P. v. d. BIJL,

die op 28 Mei 1927, in de begin-dagen van het bedrijf, bij ons in dienst trad, en dus zijn 12½ jubileum 28 November herdacht. Wat is hij van beroep? Een eenvoudige vraag met een ingewikkeld antwoord. In de dagen, dat de heer Leo eigenhandig nog kasten zaagde, beitste van der Bijl deze, was monteur, meubelmaker, haalde kolen of dronk koffie bij Mevrouw v. d. Heem. In de Stortenbekerstraat assistent van den heer Jan in de keurkamer, via de proefkamer, thans algemeen chef van de elektrische contrôle. Vanaf zijn begin een reputatie als Haarlemmer olie, overal geschikt voor. Haalde na zijn H.B.S.-jaren een respectabele verzameling diploma's, zooals radiomonteur, en -technicus, analyst en acte N 1 nijverheidsonderwijs (mechanica en natuurkunde en is thans op weg naar dat voor toegepaste electro techniek. Een studiehoofd, maar geen boekenwurm, en in zijn vrijen tijd een waterrot, zoowel erop als erin. Het type van den man die door ijver en studiezijn zijn positie gemaakt heeft. Wij bewaren zijn portret tot Mei 1952, dan kan het weer dienst doen.

F. A. KOSTER,

wien op 6 November een gratificatie uitgekeerd werd voor een waardevolle tip in de gereedschapsconstructie.

J. BURGHOORN,

die in een helder oogenblik in zijn werk een belangrijke besparingsmogelijkheid ontdekte en daarvoor een gratificatie ontving.

Van Sombere uren

(Ik weet niet waar ik sterven zal)

Als ik den heldendood sterf in het kantoorlokaal,

Doodelijk getroffen door een schrijfmachine,

Dan zal de baas zeggen: „Dribbeltje, hou op met die flauwe kul en ga aan je werk!”

Ik zal het niet hooren....

Als ik sterf in de Binckhorstpolder, dan werpt men mijn lichaam in het slootje. Er zullen stekelbaarzen zijn. Zij zullen rond mijn lijk zwemmen en vragen:

„Wie van ons zal dat lichaam verslinden, dat daar neerdaalt in het water?”

Ik zal het niet hooren....

Ik heb Steen zien vallen van den steenen trap in de vestibule. Als ik val, dan zullen de menschen zeggen: „Kijk, daar ligt Dribbeltje”, met harde stem.

Ik zal het niet hooren....

Als ik sterf op kantoor, dan zal men mij begraven op de binnenplaats.

Dan zal in den vrijen middagtijd Hij, Hij, over mijn graf loopen....

Ik zal het hooren.....

„DRIBBELTJE”.

Ons Fientje .

Wanneer de jonge wereldburger is geboren, breekt er voor de ouders een heerlijke tijd aan. Als de vader het kindje is gaan aangeven en hij op het stadhuis zijn formulier met blokletters heeft ingevuld en de kaartjes heeft verzonden, is het administratieve gedeelte afgehandeld.

In dezen tijd komen vele familieleden feliciteeren. Er worden verschillende boekwerken bestudeerd en de nieuwe vader weet na eenige dagen al aardig mee te praten over voeding enz. Hij controleert het gewicht en weet nauwkeurig te vertellen, hoeveel het de laatste week is aangekomen. Het is merkwaardig, te constateeren, hoe alle aandacht geconcentreerd blijft op het kleine kindje.

Zoo was het ook bij de komst van ons Fientje. Als men haar foto hierboven aandachtig bekijkt, dan begint deze als 't ware te leven en zie je duidelijk de zon weer spiegeld in dit kleine kinder-gezichtje. De muts staat schuin op het hoofd, terwijl de beide handjes de staart van de speelgoedpoes vastklemmen en het puntje daarvan in haar mondje verdwijnt.

Wat is het heerlijk, wanneer je zoo'n wezentje, dat in 't begin zoo angstvallig klein is, ziet opgroeien! Iederen dag zie je weer nieuwe vorderingen en aan alles kan je zien, dat onze kleine wereldburger het goed maakt.

Als je humeur niet bepaald vroolijk te noemen is, bekijk dan deze foto en je voelt in je binnenste iets losbreken, dat je ook weer klein maakt, waardoor je niet anders kunt doen, dan je strakke gelaatstrekken tot een hartelijke glimlach ontplooiën.

Kijk naar de kinderen, vooral in dezen tijd. Zie hun vroolijk spel en doe mee!. Wanneer je werkelijk met de kinderen meedoet, dan vergeet je je zorgen en voelt je weer herboren! Het heerlijke, levensblijve, gelukkige in een reine kinderlach is voor ons allen van groote beteekenis en we kunnen bij het zien van zoo'n lief kinder-gezichtje niet anders dan vroolijk zijn!

Het is een weelde, zich steeds weer te mogen verlustigen in het vroolijke, frissche en zonnige leven van de kinderen!

J. MEESTERS.

DE KUNST VAN HET THUISBLIJVEN

door
MIA VROOM

Als men van iemand zegt: „O, maar dat is zoo'n huismusch" dan is dat meestal in ongunstigen zin bedoeld. Deze benaming dient als etiket voor saai, vervelende, nogal suffige personages en voor hen, die om de een of andere reden thuis moeten blijven. En toch... er bestaat zooiets als de Kunst van het Thuisblijven en voor velen van ons, die genoeg hebben van al die doellooze visites, welke wij maken en ontvangen, verdient het aanbeveling om die kunst eens te beoefenen.

Heusch, thuisblijven hoeft niet saai te zijn. Het soort van huis dat we hebben, of het groot is of klein, mooi of minder mooi, is van weinig belang. Er is geen paleis noodig voor een prettig leven. Er bestaan ook geen vaste regels of voorschriften voor. Sommige menschen draaien geliefkoosde gramofonplaten af na het eten, andere lezen elkander voor. Ik ken zelfs iemand, die zich grootelijks amuseert bij het lezen in een encyclopedie. Maar dit zijn allemaal slechts hulpmiddelen.

Het voornaamste is, op de eerste plaats te begrijpen, dat, zooals de Engelschman zegt, een man zijn huis, zijn kasteel is, een toevlucht, waar hij kan doen en laten wat hij wil en niet een wachtkamer, waarin we ons alleen maar ophouden, tot het weer tijd is om ergens naar toe te gaan. De volgende stap is, die toevlucht gezellig te maken en er dan ook op vaste avonden, volgens

„planning" in te verblijven. Laat U vooral niet op het laatste moment verleiden, een bioscoopje te pikken, een loopje te maken en mocht soms iemand, wanneer U van plan bent, thuis te blijven, U vragen of U dien avond bezet bent, zegt dan „Ja", al was het alleen maar om nu eindelijk eens dat tijdschrift in te zien, dat al zes weken ligt te wachten. Een avond thuis is even belangrijk als een avond uit en uitgaan is het prettigst als er een periode van thuisblijven aan vooraf is gegaan.

Hebt U eenmaal het idee van de „toevlucht" te pakken, dan zal er een automatische ommekeer in Uw handelingen plaats vinden. Het eerste tastbare resultaat van thuisblijven is dikwijls de ontdekking, dat U iets aan 't doen bent, wat U altijd hebt willen doen. De een gaat zich verdiepen in schaakproblemen, een ander beproeft haar krachten aan een ingewikkeld borduur- of breipatroon. Er is altijd iets, dat U graag wilt doen, maar U zult het nooit doen als U niet leert thuisblijven.

Zelfs als we heelemaal alleen zijn, behoeven we ons nog niet te vervelen. Wij kunnen heel nuttig onzen tijd besteden met.... denken, scheppend denken. Onze eerste pogingen in die richting zullen hopeloos mislukken. „Die gedachten van U" zegt Arnold Bennett, „springen van den hak op den tak en bij iedere sprong moeten ze met geweld tot hun uitgangspunt worden terugge-

bracht." Denken is feitelijk alleen een proces van praten met jezelf, maar dan op verstandige wijze. Verstandelijke conversatie staat tegenwoordig, in onzen tijd van: „Niks hoor" en „hoe bestaat het" op zoo'n laag peil, dat het misschien niet eens mee zal vallen, met onszelf een intelligent gesprek te voeren. Laten we het eens probeeren. U zit dus alleen in Uw kamer en de radio heeft vakantie. U hebt een massa vage ideeën, over de oorlog b.v. of hoe de organisatie in Uw afdeeling eigenlijk behoorde te zijn. Breng die ideeën nu eens onder woorden, duidelijk, precies, zoodat een ander, die niets van Uw bedoelingen weet, U toch zoo begrijpen. Voer het voor en tegen aan en verzamel bewijzen om Uw beweringen te staven. Zooiets is vermoeiend, maar bij een volgende gelegenheid zult U met een ander beter kunnen redeneeren dan tevoren.

En dan.... onze avonden thuis behoeven ook niet altijd zoo leerzaam te zijn. Vaklektuur bijhouden is noodig en er is heel veel te

zeggen voor boeken, waar we iets uit leeren, maar er is ook nog zooiets als lezen voor je plezier. Als U behoort tot de menschen, die „geen geduld hebben" voor lezen of „er niets voor voelen", probeer dan eens Uw standpunt te wijzigen, want U weet niet half, hoeveel zuiver en onbetaalbaar genot U voorbijgaat, als U nooit een boek ter hand neemt. Laat U niets wijs maken door die waanwijze menschen, die beweren, dat „al die romannetjes het aankijken niet waard zijn". Dergelijke gezegdes illustreeren alleen maar hun geestelijke armoede en diepe onwetendheid. Een werkelijk goed boek is een volmaakte kameraad en U kunt in geen beter gezelschap zijn.

Het is altijd moeilijk om zich een kunst eigen te maken, maar U zult moeten toegeven, dat deze kunst om thuis te blijven het probeeren waard is. Zeker in tijden als deze, waarin het ons zal helpen, de familieband te versterken, ons innerlijk rustig te maken en onze zelfstandigheid en kalmte te vermeerderen.

Het eerste tastbare resultaat van thuisblijven is dikwijls de ontdekking, dat u iets aan 't doen bent, wat u altijd hebt willen doen.

Onze Puzzle's

De hiernaast afgedrukte puzzle No. 2 is mede namens zijn broer door J. Baarda ingezonden. De gegevens vindt U hieronder. Voor de juiste oplossing wordt door de Directie wederom een fraai kunstvoorwerp beschikbaar gesteld. Bij meerdere goede oplossingen beslist het lot. Oplossingen vóór 15 December inzenden aan het Secretariaat der Directie. Op de envelop v. d. H. omroep-puzzle schrijven.

Vergeet niet uw naam op de oplossing te zetten. Niet op de envelop.

Gegevens V.D.H. Omroep Puzzle No. 2

Horizontaal:

- 1 Voornaamste product van Van der Heem N.V.
- 10 Niet raak.
- 11 Geneesheer
- 14 Nadeel — schade.
- 16 Staren
- 18 Kweken
- 19 Aardgeel.
- 20 Hondennaam.
- 22 Afmeting.
- 23 Verordening — besluit.
- 24 Vader
- 25 Afkorting van afstand.
- 26 Tegenovergestelde van slordige.
- 27 Paradijs — lusthof.
- 29 Vrouw.
- 31 Voorspoed
- 36 God der liefde.
- 39 Spil.
- 40 Meisjesnaam.
- 41 Moeder
- 42 3e pers. o.t.t. van liggen.
- 43 Fransch lidwoord.
- 44 Komt niet méér voor.
- 45 Moderne verlichting.
- 48 Eenheid van gewicht.
- 50 Plaats in Overijsel.
- 51 Noodlottig.
- 52 Voorzetsel.
- 53 Als 10 horizontaal.
- 54 Volkskarakters — volkeren.

Verticaal:

- 1 Laatste schakels in de radio-handel.
- 2 Meervoud van 11 horizontaal.
- 3 Rivier.
- 4 Voorzetsel.
- 5 Boomsoort.
- 6 Stoomschip.
- 7 Stekelig dier.
- 8 Plaats waar b.v. buis wordt gelast.
- 9 Achterlaten.
- 12 Apparaat in gymnastiekzaal.
- 13 Gebiedende wijs van cijferen.
- 15 Gevoel.
- 17 Kier.
- 18 Gevoel.
- 21 Gebiedende wijs van zitten.
- 28 Voetbalclub.
- 30 Invloedrijk man.
- 31 Niemand — niets.
- 32 Lengtemaat.
- 33 Laatst leden.
- 34 Nachtvogel.
- 35 Engelsche leuze voor goede gezondheid.
- 37 Volmacht — lastbrief.
- 38 Ordenen.
- 46 Jongensnaam.
- 47 Voorzetsel.
- 49 Vruchtbare plek in woestijn.
- 53 Muzieknoot.

Oplossing puzzle No. 2

Horizontaal:

1 Erres
6 Serre
11 Radio
16 Stuur
21 Intra
33 Ako
41 Marie
51 Avond
57 Lama
61 A B C

64 Denk
68 Dra
71 Rebus
76 Odeur
81 Evert
91 Ezels
97 Kade
101 Nooit
106 Odeon
111 Erres
116 Serre

Verticaal:

1 Er is maar één
2 Ranja
8 Rut
9 Rust
10 Er is maar één
16 Ster
17 Tor
38 Spa

De prijs viel, waar er tientallen goede oplossingen waren, bij loting ten deel aan J. C. de Heer. De Directie stelde wegens de groote deelname nog een troostprijs voor één der deelnemende dames beschikbaar, die door het lot toegekend werd aan Mej. Henny ten Geuzendam.

Prijzen kunnen in de Directiekamer worden afgehaald.

INDUSTRIEEL EN TECHNISCHE HANDELSMAATSCHAPPIJ N.V.
KANTOREN, MAGAZIJNEN EN TOONKAMERS:
ZUILINGSTRAAT 22-24 - DEN HAAG
TELEFOON 116130 (8 LIJNEN)

NEDERLANDSE
ORNAMENTENFABRIEK
WARMOEZIERSTRAAT 93-97

NEDERLANDSE
METAALWARENFABRIEK
WALDORPSTRAAT 38-40